

Publicerad 2010-04-17 14:40 av Lady Alassa

får en sonett röra sig om son 1

Var du då så rå, är du nu så nätt

Du alltför feg att slänga bort ditt hat?
de bojar bar du som du fått av mamma
är livet trist för dig och ständigt samma?
så sluta då med grovt och bittert tjat!

En träl i buren lider helt privat
ej väggen går att knacka på; anamma!
förstå att lågan vill nog aldrig flamma
du död förblir, om ej för eld parat

Att någon sparka dig på truten säg
sen vände din håg med varsamma händer
kamrat du fick som aldrig skändar dej.

Men muren bröt och skänkte många fränder
du såg dom aldrig förr och du sa Nej!
dom stal din dräkt med svarta vita ränder

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lady Alassa med Poeter.se id #31265 innehar upphovsrätten